

Sygn. akt IV U 261/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 26 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie J. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 261/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 stycznia 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. H. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczona nie udowodniła na dzień 1 stycznia 1999r. 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15 lat pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy przyjął za udowodnione przez ubezpieczoną na datę 01.01.1999 r. okresy nieskładkowe ograniczone do 1/3 okresów składkowych: 4 lata, 10 miesięcy i 3 dni, okresy składkowe 14 lat, 6 miesięcy i 7 dni tj. łącznie 19 lat, 4 miesiące i 10 dni, w tym 13 lat, 3 miesiące i 8 dni stażu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia w Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej w S. od 16.07.1979 r. do 31.10.1998 r. (z wyłączeniem okresów urlopów wychowawczych od 04.09.1980 – 31.08.1983 r., 11.04.1985 – 10.04.1988 r., oraz okres zwolnień lekarskich po 14.11.1991 r.).

Odwołanie od w/w decyzji złożyła J. H. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że zaskarżona decyzja jest błędna, bowiem organ rentowy powinien do stażu pracy w warunkach szczególnych zaliczyć okresy urlopów wychowawczych, oraz błędnie ustalił staż ubezpieczeniowy, gdyż do tego okresu

powinien zaliczyć cały okres zatrudnienia w Wojewódzkim Zakładzie (...) w S., a następnie w Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej Wojewódzkim Inspektoracie Weterynarii w S. od 16 lipca 1979 r. do 31 października 1998 r. razem z okresami urlopów wychowawczych (odwołanie k. 1-5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k. 6-7).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona **J. H.** ur. (...) w dniu 12 lipca 2014 r. ukończyła 55-ty rok życia. W dniu 1 grudnia 2014 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczona udowodniła staż ubezpieczeniowy w wymiarze 19 lat, 4 miesięcy 10 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 14 lat, 6 miesięcy i 7 dni, a okresy nieskładkowe ograniczonej do 1/3 okresów składkowych: 4 lata, 10 miesięcy i 3 dni. Ponadto organ rentowy uznał ubezpieczoną do dnia 1 stycznia 1999r., jako staż pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia od 16.07.1979 r. do 31.10.1998 r., z wyłączeniem okresów urlopów wychowawczych i zwolnień lekarskich po 14.11.1991 r. w wymiarze 13 lat, 3 miesięcy i 8 dni. Z uwagi na brak wymaganych ustawą: 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych i 15 lat stażu pracy w warunkach szczególnych na datę 1 stycznia 1999 r. decyzją z 26 stycznia 2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej przyznania emerytury (decyzja z 26. 01. 2015 r. k.25 akt emerytalnych).

Ubezpieczona J. H. w okresie od 16 czerwca 1978 r. do 31 października 1998 r. pracowała w Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej Wojewódzkim Inspektoracie Weterynarii w S. (poprzednia nazwa Wojewódzki Zakład (...) w S.), w tym w okresie od 16.06.1978 r. do dnia do 15.07.1979 r. na stanowisku stemplarza, a od 16.07.1979 r. na stanowisku oglądacza zwierząt rzeźnych i mięsa (umowa o pracę, angaż z 28.07.1979 - cz. B akt osobowych, świadectwo pracy cz. A akt osobowych). W wymienionym okresie zatrudnienia J. H. była dwa razy na urlopie wychowawczym w okresach od 04.09.1980 r. do 31.08.1983 r. (2 lata, 11 miesięcy i 27 dni) i od 11.04.1985 r. do 10.04.1988 r. (3 lata) (świadectwo pracy k. 7 akt emerytalnych – okresy niesporne) tj. łącznie przez 5 lat, 11 miesięcy i 27 dni. J. H. w okresie po 14.11.1991 r. za zwolnieniach lekarskich była w okresach: 23.06.1992r. -26.06.1992 r., 4.11.1992 r., 04.02.1997 r.-07.02.1997 r. tj. łącznie przez 9 dni (zaświadczenie zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 11 akt emerytalnych za wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego)

Następnie od 01.11.1998 r. do 31.08.2000 r. J. H. była zatrudniona w Usługi (...) s.c. w S. na stanowisku pomocy technicznej na stanowisku badania mięsa (świadectwo pracy k. 8 akt emerytalnych).

Ubezpieczona nie przystąpiła do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporna, oświadczenia zawarte we wniosku o emeryturę -k.2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej J. H. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie

z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 20 lat kobieta), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczona spełnia przesłankę 20 lat okresów składkowych i 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczona osiągnęła wymagany ustawą wiek oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Ubezpieczona podnosiła, że do stażu ubezpieczeniowego i do okresu pracy w warunkach szczególnych powinny być zaliczone okresy w których przebywała na urloпах wychowawczych. Spór w niniejszej sprawie dotyczy zatem jedynie kwestii prawnych, a nie ustaleń faktycznych, które są bezsporne.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, następujące okresy:

- 1) składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) nieskładkowe, o których mowa w art. 7.

Natomiast zgodnie z art. 5 ust. 2 tej ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

Zgodnie zaś z art. 7 pkt 5 a). ustawy okresami nieskładkowymi są

przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopow dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopow bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem: w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat. Natomiast zgodnie z art. 7 pkt 1 ustawy emerytalnej okresami nieskładkowymi są również okresy pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wypłaconego na podstawie przepisów Kodeksu pracy.

Zatem okresy od 04.09.1980 r. do 31.08.1983 r. i od 11.04.1985r. do 10.04.1988 r. kiedy to J. H. przebywała na urloпах wychowawczych to okresy nieskładkowe wymienione w art. 7 pkt 5a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a okresy zwolnień lekarskich za które ubezpieczona pobierała wynagrodzenie w wymiarze 9 dni (23.06.1992r. -26.06.1992r., 4.11.1992 r., 04.02.1997 r.-07.02.1997 r.) to okresy nieskładkowe na podstawie art. 7 pkt 1 ustawy wymienione wyżej. Łączny okres nieskładkowy zatem to 6 lat i 6 dni. Okresy nieskładkowe na podstawie art. 5 ust. 2 tej ustawy mogą być uwzględnione do wysokości 1/3 okresów składkowych. Wymiar okresu składkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. to 14 lat 6 miesięcy i 7 dni. Zatem okres nieskładkowy, który może być uwzględniony to jest 1/3 z okresu składkowego tj. z 14 lat, 6 miesięcy i 7 dni, co daje 4 lata 10 miesięcy i 3 dni. Łączny zatem okres składkowy i nieskładkowy wyliczony przez organ rentowy na 19 lat, 4 miesiące i 10 dni został wyliczony prawidłowo.

Niezasadne jest również stanowisko ubezpieczonej, że okres urlopow wychowawczych powinien być zaliczony do stażu pracy w warunkach szczególnych. W tej materii wypowiadał się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 kwietnia 2013 r. w sprawie I UK 561/12, w którym stwierdził, iż „wymóg okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze winien odnosić się do okresu faktycznego wykonywania takiej pracy, z pominięciem okresów wyłącznie

formalnego pozostawania w zatrudnieniu, w których pracownik - zgodnie z treścią łączącego go z pracodawcą stosunku pracy - zajmuje stanowisko, z którym łączy się wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, lecz w rzeczywistości pracy tej nie wykonuje, a tym samym nie jest narażony na uciążliwość związaną z warunkami lub charakterem pracy. Okres niewykonywania pracy nie wpływa zatem na szybszą utratę zdolności pracownika do zarobkowania. Skoro przez pracę w szczególnych warunkach rozumie się wykonywanie takiej pracy, a nie pozostawanie w stosunku pracy, to nie ma podstaw do zaliczenia urlopu wychowawczego do okresu pracy w szczególnych warunkach, skoro pracownik w czasie tego urlopu jest zwolniony z obowiązku świadczenia takiej pracy w takich, szczególnych warunkach.” Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w niniejszym orzeczeniu i argumentację zawartą w jego uzasadnieniu i przyjmuje ją również za własną. Zgodnie z powyższym organ rentowy prawidłowo postąpił nie zaliczając do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów, w których ubezpieczona przebywała na urloпах wychowawczych.

Ze stażu pracy w warunkach szczególnych nie powinno być tylko odliczone 9 dni, w których ubezpieczona przebywała na zwolnieniach lekarskich po 14.11.1991 r. W tym zakresie jest również ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym okresy zwolnień lekarskich nie powinny być odliczane od stażu pracy w warunkach szczególnych. Powyższe jednakże nie czyni odwołania ubezpieczonej zasadnym, gdyż doliczenie okresu 9 dni do stażu pracy w warunkach szczególnych, który został uznany przez organ rentowy powoduje jedynie, że ubezpieczona wykazała staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 13 lat, 3 miesięcy i 17 dni, zamiast wymaganych 15 lat.

Podsumowując ubezpieczona na datę 1 stycznia 1999 r. nie udowodniła 15 lat pracy w warunkach szczególnych, ani 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, co powoduje że jej odwołanie jest niezasadne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.